

De-cem-ber 14-én, hétfőn 6 órától Székely-ud-var-he-lyen a városi könyvtár alag-sorában Ora-vecz Imrét faggatja **Szakács István Péter**.

Ora-vecz Imre költő és prózaíró, hírnevét gyer-mek-ver-se-i-vel ala-poz-ta meg, az utóbbi évek-ben több nagy-hatású regényt írt. *Ka-li-for-ni-ai fűj* című kötete az utóbbi évek egyik igen gyak-ran em-le-ge-tett regényévé nőtte ki magát. A Kos-suth-díjas író olyan témát tag-lal benne, mint

a kivándorlás, be-ül-és az új hazában

. Ez a ma-gyar-or-szági, sőt, a ke-let-európai min-den-na-pok-ban meg-kerülhe-tet-lenné vált kérdés kény-szerű vála-szok-ra vár. A kötet egyébként a másik, na-gyobb nyilvánosságnak örvendő műve, az

Ond-rok gödre

című regény értel-mi foly-tatása.

Az író több al-ka-lom-mal meg-for-dult az Egyesült Álla-mok-ban, talán in-nen hoz-za azt az ame-ri-kai társa-da-lom-hoz való vi-szo-nyulást, ame-lyet több-nyi-re ame-ri-kai drámaírók munkáiban le-het fel-fe-dez-ni.

Az em-be-ri, eb-ben az eset-ben inkább családi vi-szo-nyok ala-kulása még szövegkörnye-zetből ki-ra-gad-va is érde-kes ol-vasmány. „– Meg-halt apád – mond-ta Anna. Egy levéllel a kezében jött át a konyhából, ahol a va-csorát készítet-te elő. (...) Meg-mo-sa-ko-dott, átöltözött, és éppen le akart te-le-ped-ni a nap-pa-li-ban a he-verőre, hogy átad-ja magát a gye-re-kek-nek, aki-ket megint egy álló hétig nem látott, és akik még Annánál is job-ban hiányoz-tak neki. Azok már tudták, az any-juk közölte velük, és mint várható volt, közömbösen fo-gadták a távoli, is-me-ret-len nagy-apa halálának hírét.” (Ora-vecz Imre: *Ka-li-for-ni-ai fűj*. Je-len-kor Kiadó, 2012.)